

Arrest

nr. 66 364 van 9 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 13 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDERMEERSCH, die loco advocaat P. BURNET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Ashkali en bezit u de Servische nationaliteit.

U bent geboren en woonachtig te Surcin, nabij Belgrado (Servië). U bent inmiddels acht jaar samen met uw vrouw H. L. (...) (O.V. x / CGVS x). U vernam pas recent dat uw vrouw toen ze 16 – 17 jaar was een relatie gehad had met ene S. (...) en dat deze relatie ophield toen hij naar de gevangenis moest. Daar verbleef hij 8 jaar. Toen deze S. (...) vrijkwam zocht hij uw schoonmoeder op omdat hij uw vrouw zocht, hij dacht dat ze op hem zou gewacht hebben. Uw schoonmoeder gaf onder druk jullie adres. Op 25/07, tegen ongeveer 23 uur, kwam S. (...) samen met 7 à 8 personen bij jullie aan. U deed de deur open en S. (...) vroeg om zijn vrouw. Toen u vroeg wat de bedoeling was kreeg u een klopp tegen het hoofd

waarop u op de grond viel. S. (...) zag uw vrouw en nam haar mee. Uw vrouw werd gedurende 4 dagen vastgehouden bij S. (...) zonder dat u iets wist. U bleef radeloos thuis en dacht dat uw vrouw dat misschien had opgezet om u te verlaten. De vierde dag belde ze u en vertelde u haar samen met de kinderen op te wachten aan het busstation, ze had namelijk weten te ontsnappen. U wachtte haar op en vertrok meteen naar Novi Sad waar u bij uw zus verbleef. Tijdens uw verblijf daar belde uw vader u om u te vertellen dat uw huis ondertussen vernield was. Vervolgens verkocht u uw wagen, wat juwelen en leende u ook geld. U zocht iemand die u naar België kon brengen en vertrok.

U vertrok op 01 augustus 2010 vanuit Novi Sad naar België waar u op 02 augustus 2010 's nachts aankwam. De volgende dag, 03 augustus 2010, vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u uw Servische identiteitskaart neer, uitgegeven te Belgrado op 15 januari 2004.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde dat u Servië in augustus 2010 verliet omdat u er problemen kende met S. (...), een persoon van wie u de etnische origine niet kent en die na het vrij komen uit de gevangenis uw vrouw met wie hij 8 jaar terug een relatie had wilde opeisen (CGVS, pp. 8 - 9). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met S. (...) is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met S. (...), met niemand anders dermate problemen had dat u er Servië zou voor verlaten en dat het conflict met S. (...) louter ingegeven was door het feit dat hij vroeger een relatie had met uw vrouw en haar terug wilde (CGVS p. 8 - 9). In dit verband kan er bovendien nog opgemerkt worden dat het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen niet betekent dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn.

Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met S. (...) geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met S. (...) in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Servische autoriteiten (CGVS p. 9). Voorts stelde u nergens en op geen enkel moment klacht te hebben ingediend tegen S. (...), noch tegen de inval in jullie huis, noch tegen de ontvoering van uw vrouw, noch tegen de vernieling van uw huis. U deed dit uit schrik de zaken er enkel erger door te zullen maken voor u en uw hele familie (CGVS p. 10 - 11). Deze verklaringen voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten zijn niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat S. (...) geen onbekende was voor het Servische gerecht. U verklaarde zelf dat hij net 8 jaar had vastgezeten voor criminele feiten (CGVS, p. 8 - 9). Een reden te meer om er van uit te gaan dat u bescherming zou kunnen krijgen bij de Servische autoriteiten.

Daarenboven blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerde en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door

de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Het document dat u neerlegde ter staving van uw asielrelaas doet geen afbreuk aan bovenstaande beslissing. Uw Servische identiteitskaart bewijst enkel uw nationaliteit en identiteit die hier niet ter discussie staan.

Ook inzake de asielaanvraag van uw vrouw, H. L. (...) (O.V. 6664737; CGVS 10/17000), heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel verwijst verzoekende partij naar de definitie van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), waarbij zij preciseert dat de notie "ernstige schade" niet alleen "willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict" inhoudt, maar dat subsidiaire bescherming tevens kan worden toegekend aan personen voor dewelke er "serieuze redenen" bestaan dat indien ze worden teruggestuurd naar hun land van herkomst, zij het risico zouden lopen om een onmenselijke of vernederende behandeling te ondergaan, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij betoogt dat het risico op een onmenselijke en vernederende behandeling *in casu* is aangetoond, nu haar echtgenote in Servië ontvoerd, zwaar mishandeld en herhaaldelijk verkracht werd. Deze zwaarwichtige gebeurtenissen, die een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaken, riskeert zij opnieuw te ondergaan indien zij zou worden teruggestuurd naar haar land van herkomst. Verzoekende partij wenst tevens aan te stippen dat haar echtgenote als gevolg van deze dramatische gebeurtenissen een posttraumatische stressstoornis heeft ontwikkeld, waarvoor zij in België wordt behandeld.

2.2.1. Waar verzoekende partij betoogt dat haar echtgenote door haar ex-vriend werd ontvoerd, verkracht en geslagen en dat zij aan deze ervaringen een posttraumatische stressstoornis heeft overgehouden, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij met voormelde summiere herhaling van de door haar voorgehouden problemen in gebreke blijft.

Verzoekende partij gaat geheel voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing, met name de vaststelling dat de door haar aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en de constatering dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar problemen met de ex-vriend van haar echtgenote geen of onvoldoende beroep kon of bij terugkeer zou kunnen doen op de hulp/bescherming van de Servische autoriteiten, rekening gehouden met het feit dat zij nooit een klacht tegen hem heeft ingediend. Verzoekende partij volhardt in haar verzoekschrift louter dat omwille van de dramatische gebeurtenissen, haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend en onderneemt in haar verzoekschrift verder niet de minste moeite om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen, waardoor deze door de Raad als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning

van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Het feit dat verzoekende partij verzuimde om eender welke vorm van nationale bescherming in te schakelen zoals vastgesteld door verwerende partij en waarbij zij desbetreffende motivering zoals hoger gesteld totaal ongemoeid laat, verhindert haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus, voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet, toe te kennen.

Wat betreft de psychische problemen van de echtgenote van verzoekende partij merkt de Raad op dat de beoordeling van zulke problemen dient te geschieden in het kader van een aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT